

maatte fremkomme fra de beskæftigede Arbejdere eller fra andre, som disse bemyndige til at fremsætte Klage. Til Udførelsen af sit Hverv er Tilsynet berettiget til, om fornødent, at kræve Politiets Medhjælp. De to sidste Sætninger forekomme mig at burde stryges. Hvad vil det sige „andre, som ere bemyndigede til at fremsætte Klager“, det er vel Fagforeningerne. Naar vi se, hvorledes Organisationerne undertiden gribe ind paa det private Omraade, om man maa beskæftige Arbejderne ved den Maskine, om Arbejderne maa tjene saa meget ved det Arbejde etc., kunde det være, at Organisationerne kunde gribe ind og komme med Klage over Arbejdsforhold, som Arbejderne slet ikke ønske. Jeg synes, at det maatte kræves, at en af de beskæftigede Arbejdere klager; naar andre ogsaa skulle have Ret til at klage, kan det føre til et grimt Angiveri. — At Tilsynet til Udførelsen af sit Hverv skal være berettiget til at kræve Politiets Medhjælp, vil være mindre behageligt for vedkommende industridrivende og jeg finder, det i alt Fald er unyttigt, at det kommer til at staa her. Tilsynet maa være tilstrækkeligt til at klare det, uden at Politiet behøves.

Med Hensyn til selve Tilsynet finder jeg, at det er ordnet paa en meget hensigtsmæssig Maade. Den ærede Minister har jo ogsaa udtalt sin Tilfredshed med det. Ministeren talte om en Direktør og to Underdirektører, her kaldes de Sekretærer og tekniske Ekspeditionsfuldmægtige; jeg ved nu ikke, om Navnet skulde forandres, eller det maaske er tilstrækkeligt, som der staa her. Det, jeg vil sige med Hensyn til selve Tilsynet, er, at det forekommer mig, at det havde været ønskeligt, om det var udtalt i Loven, at det ikke alene er det tekniske Tilsyn, det her drejer sig om, at vedkommende ikke alene skal have tekniske Kundskaber. Det kunde jo i alt Fald være en eller to af de paagældende Kredsinspektører, som særlig skulde have en anden Opgave med Hensyn til Arbejdsforholdene end just som teknisk kyndig at efterse Sagen fra et teknisk Standpunkt, nemlig det at se Sagen lidt baade fra Arbejdernes og Arbejdsgivernes Side, være, om jeg saa maa sige, det humane Mellemlid mellem Tilsynsraadet og Inspektionen. Lønningerne skal jeg ikke komme ind paa; men det forekommer mig, at naar man ansætter Inspektører, som skulde indtage en overordnet Stilling, saa kan man ikke byde en Direktør og Fuldmægtig 8 Kr. om Dagen paa Inspektionsrejse og en Inspektør 6 Kr. for et enkelt Døgn, og ellers

kun 4 Kr. pr. Dag; det er for ringe Dagpenge at byde disse Mænd, naar de skulle ud at rejse, navnlig naar man tager i Betragtning, hvad det koster at ligge ude, og naar man ser, hvad Arbejderne faa . . . (Afbrydelse). . . Ja, Rigsdagsmændene skal jeg ikke tale om, de faa jo ingen Diæter paa Rejser. Jeg har set, at ved Slagteriarbejdernes Kongres skulde deres Kasserer og Forretningsfører have 8 Kr. om Dagen, og naar man saaledes ser, hvad Arbejderne byde deres Tillidsmænd paa Rejser, synes jeg nok, man kunde forhøje de Lønninger, der her er Tale om, til 10 Kr. og 8 Kr. Det er ikke anstændigt at lønne disse Mænd saaledes, at de skulle bo paa tredje—fjerde Klasses Hoteller og for Resten gaa hen paa et billigt Spisehus. Det forekommer mig nok, at der maatte kunne foretages nogen Forhøjelse.

Dette Lovforslag har haft en lang og trang Vej. Det er oprindeligt forelagt den 15de December 1899 og saa igen i Efteraaret. Nu kommer det op til os lige i de sidste Dage af Samlingen. Hvor meget man sympatiserer med dette Lovforslag, med de gode Tanker, som ere nedlagte i det, og som den højtærede Minister fortjener Tak for at have bragt frem, idet han har hyldet det gamle Ordsprog: Kan man ikke faa det bedste, maa man nøjes med det næstbedste, og med smaa Skridt marschere henimod sit Maal, og om det end er lykkedes med Undtagelse af de enkelte, som det forekommer mig, mindre Anker mod Punkter, der nok kunne opnaas Overenskomst om, at faa et Lovforslag frem, som tilfredsstiller baade den højtærede Minister, de humane Grundsætninger, som nu mere og mere gøre sig gældende, og vel ogsaa til Dels de Krav, Skolen stiller og maa stille, og som endelig dog ikke gribe mere ind i Næringslivet, end en saadan Lov nødvendigvis maa, og hvor gerne man end maa ønske en saadan Lov fremmet i Aar — og jeg kunde være tilbøjelig til at ønske, at vi kunde have fremmet den uden Nedsættelse af Udvalg — saa er det dog vanskeligt at gøre dette, men det er mit Haab, at det maa kunne lykkes at føre Sagen igennem, saa at vi kunde faa en Ordning paa disse Forhold, der, som Ministeren udtalte, maatte paa forskellig Maade, særlig ved Nedsættelse af Tilsynsraadet, kunne bidrage til, at der kom et godt Forhold ogsaa mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Og jeg skal ikke nægte, at Nedsættelsen af dette Arbejdsraad for mig har borttaget en stor Del af Braadden ved det i Lovforslaget, man ellers kunde være